

hele Landet ikke findes mange Gaarde eller overhovedet nogen Virksomhed, som ikke en udenlandsk Pengemand har en forsvarlig Part i. Gennem vore Banker og Kreditforeninger er vort Land stykkevis bleven pantsat til fremmede Kapitalister paa en Maade, der — som jeg har skrevet det i min Bog — minder om vor Fornedrelse i Erik af Pommerns Dage.«

»Naa — naa! Smaa Slag!« udbrød Præsten og smaalo noget tvungent. »Nu gaar De i Deres Iver for vidt, min gode Mand!«

»Aldeles ikke! Man behøver blot at tage et af de større tyske Børsblade i Haanden og gennemgaa Kurslisterne for at overbevises om, hvor store Interesser den tyske Kapital har hos os, og hvor aarvaagent der holdes Øje med dem. Det slog mig »med Forfærdelse« — som det hedder — da jeg nylig langt nede i Tyskland saae en Avis med daglige Noteringer fra selv de mindste jyske Aktieselskaber og Sparekasseforretninger. Det er den Slags Ting, der vækker til Eftertanke.«

»Tænk, — skulde det virkelig være kommen saa vidt,« sagde Præsten efter en lille Tavshed, der galdt for en Indrømmelse af, at dette visselig var en Sag, som fortjente den alvorligste Paaagtning af rette Vedkommende. »De mener med andre Ord, at det danske Folk ogsaa materielt lever paa affældige Dogmer og Forestillinger, der